

af de disse forlobs paahvilende Udgifter efter Forordningen 29de September 1841. Det er allerede bemærket, at disse Forordninger for Ringkjøbing Amts Vedkommende og muligen for et enkelt andet Amt, maa taale en Reduction, men forsaavidt angaaer Kjøbstædernes Gjæld til Veikassen, bør det fremhæves, at denne er af en væsentlig forskjellig Natur fra Amternes, idet den alene hidrører fra Forstrækninger til Kjøbstæderne for at dække deres Udgifter til Hovedlandeveisgadernes Anlæg og saaledes har Characteren af ligefrem Laan, hvoraf ikke desto mindre ikke faa allerede have erholdt betydelig Nedsættelse ved Lov af 28de Januar 1856. Dette hele Forhold til Communerne vil, som foran bemærket, formeentligt være at ordne ved speciel Lov, og de derefter bestemte Beløb at opføre som Activer for Statskassen, der imidlertid efter deres legale Oprindelse bør vedblive at være rentefri, hvorimod der vil være at fastsætte Amortisation med et passende Procentbeløb (4 pCt.), at regne fra den Tid, Hovedlandeveiene overtages.

De Veikassen tilhørende 2 Bomhuse og Beimandshuset bør sælges til Indtægt for Statskassen.

Hvad Veikassens øvrige Activer angaaer, da vil Veikassen efter Commissionens Fleertals Forslag ophøre, og det Samme bør formeentligt finde Sted med de Erstatninger, som af enkelte Amter ere udredede for Bommens Nedlæggelse, naar disse Amter overtage Hovedlandeveiene.

Til Ordning af Veikassens Forhold ved dens Ophævelse maa dog ogsaa tages Hensyn til de Understøttelser, som enten allerede ere tilstaaede eller maa tilstaaes for afgaaede Opsynsmænd og deres Enker, hvilken Udgift Statskassen ikke bør vægre sig ved at overtage under Indenrigsministeriets Understøttelseskasse, naar den fremtidigt fritages for noget Bidrag til Beiarbejderne. Det tør iøvrigt ikke betvivles, at de dygtige Opsynsmænd ville finde Ansættelse hos Amtene.

Endnu et Forhold, der vil fremtræde ved Hovedlandeveienes Overgang til Amtene, finder Commissionen, Anledning til at berøre, fordi

det ogsaa vedkommer Veivæsenets hidtilværende Forhold til Statskassen, nemlig Spørgsmaalet om det Materiale, som ved Overtagelsen maatte befindes i Forraad paa selve Veien. Det staaer til den lovgivende Magts Raadighed at begrænse disse Forraads Størrelse, men Commissionen skal fraraade aldeles at opbruge dem, saaledes at Veiene ved Overleveringen fandtes blottede i for høj Grad for Midler til Vedligeholdelsen. Da Forraadene maa antages at staae i et passende Forhold til Veienes Tilstand, finder Commissionen det billigt, at de følge Veiene ved Overtagelsen, ligesom det maa anses for en Selvfølge, at de Redskaber, der havees til Brug ved Arbeidet, saasom Tromler, Steenmaal, Viserstoffe, Skabeloner, Trillebørem. m., følge de Veie, til hvilke de ere anskaffede.

I Henhold til Foranstaaende skal Commissionen tillade sig at gjøre følgende Indstillinger til Besvarelsen af Ministerens 3die Spørgsmaal, nemlig:

at Veikassen ophører at indgaae i Statskassen; at Erstatning for nedlagte Bomme ligeledes ophører;

at Bomsystemet i gamle Kjøbenhavn Amt underkastes en Revision, og at der tillægges Amtet Bemyndigelse til at oprette en ny Bom ved den gamle Frederiksborg Landevei; at Amternes og Kjøbstædernes Gjældsforhold til Veikassen ordnes ved Lov;

at Veikassen derefter ophæves og til Dækning af sin Gjæld til Statskassen afgiver sine ved Lov regulerede Krav paa Amtene og Kjøbstæderne, saaledes at disse blive directe Gjæld til Statskassen, som dog ikke forrentes, men amortiseres med 4 pCt. fra Overgangens Dato;

at de Veikassens tilhørende faste Eiendomme sælges til Fordeel for Statskassen, hvorimod det i Behold værende Beimateriale følger Veiene ved Overgang til Amtene.

Skjøndt Commissionen ikke kan være viden om, at dens Forslag i enkelte Retninger af Betydning afsvige fra de Principer, der i Ministeriet have været tilsigtede, nærer den dog det Haab, at dens Arbeide vil være nyttigt